

Haagsittard

De boerderij Haagsittard behoorde vanouds tot het grondgebied van Sittard en is gelegen oost-zuidoost van Sittard, aan de Cölschen Baan en aan de voet van de oostelijke helling van de Kollenberg. Haagsittard ligt op het laagste punt van de landweg die ook Haagsittard heet en in de nabijheid van de Lahrhof

Op de oudste kaart van Broeksittard is Haagsittard nog te zien als een gesloten rechthoek. In 1897 werd het woonhuis vergroot door de haaks hierop geplaatste zaal. Hiermee was de carre-vorm doorbroken. Nadien werden er nog stallen en bijkeukens aangebouwd. Na aankoop van de laatste eigenaar door de gemeente Sittard werd de boerderij verboywd tot appartementen. Uit de gegevens van een groot aantal pachtcontracten van voor 1850 mag men afleiden dat de hoeve ongeveer 25 bunder (20,4ha) groot was. vergeleken met soortgelijke pachthoeven van het Akens Domkapittel is Haagsittard relatief klein.

In een akte uit 1144 wordt Haagsittard voor het eerst vermeld en in een akte uit 1180 lezen we dat Haagsittard wordt geschonken aan het Norbertinnenklooster te Heinsberg. Jutta van Ravensberg, echtgenote van Walram de Goede van Montjoie, is de eerste, ons bekende eigenaresse van de hoeve. Zij schenkt haar eigendom te Haagsittard in 1270 aan het Kapittel van de Munsterkerk in Aken. De hoeve blijft eigendom van het Kapittel tot in de Franse tijd. De hoeve werd steeds verpacht voor 3,6 of 4 jaar. Dit had te maken met het drieslagstelsel. Tot 1800 werd deze pacht steeds betaald in goederen. In Aken zijn deze rekeningen bewaard gebleven. Zo zien we dat in de 14de eeuw de pacht steeds afhankelijk was van de opbrengst. De pacht varieerde van b.v. 6 mud rogge, 8 mud haver, 3,5 mud spelt, 1,5 mud dorten in 1376 tot enkel 15 mud rogge en 15 mud haver in 1385. Vanaf 1397 waren er vaste afspraken t.a.v. de pacht; men betaalde jaarlijks een hoeveelheid rogge en kapoenen (gesneden haver).

De jaren 1540/1544 blijken rampzalige jaren. De pachtafdracht is nihil en de bouwrekeningen zijn hoog. In deze jaren wordt Sittard enkele malen door diverse partijen veroverd en geplunderd en op 24 maart 1543 vond dé Slag in de Kemperkoul plaats in de onmiddellijke nabijheid van Haagsittard. Ten tijde van de Franse overheersing werden alle kerkelijke goederen geconfisqueerd, zo ook Haagsittard. De hoeve werd in 1806 verkocht aan Philip Ohlenfrost. Zijn dochter, gehuwd met Johan Zelis geeft de hoeve door aan haar dochter, Amalia Zelis. Zij verkoopt Haagsittard in 1906 aan Belgische neven voor fl.33.166.

In 1929 machtigen de gezamenlijke eigenaars notaris van Wessems om het pand opnieuw te verkopen. Johannes Maase wordt de nieuwe eigenaar voor f1.82.500 plus 8% onkosten. Hij laat een nieuwe koestal aanbouwen. Bovendien wordt het gehele woonhuis afgebroken en op de oude fundamenten een nieuw gebouw voorzien van een verdieping. Zijn dochter Maria Hubertina Wilhelmina huwt met Karel Hennen, die na de dood van zijn schoonvader in 1949 eigenaar is van Haagsittard. Op september 1964 sloeg de bliksem in het dak van de koestal. De brandweer kon helaas niets anders doen dan trachten het woonhuis te

behouden. De stallen en de grote schuur gingen verloren. Zijn zoon Louis was de laatste eigenaar en wanneer hij de boerderij verkoopt aan de gemeente Sittard betekent dit het einde van Haagsittard als boerenbedrijf. Haagsittard werd verbouwd tot appartementencomplex en ligt volledig ingesloten in een nieuwbouwwijk.